

salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus A mortuorum corpora assumuntur. Pro chrismate vero, oleo sancto, consecrationibus ecclesiarum, ordinationibus clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, sive abbate deducendo ad sedem, vel quibuslibet aliis ecclesiasticis sacramentis, nullus a vobis, aut sub obtentu consuetudinis, aut quolibet alio modo, quidquam audeat postulare.

Inhibemus etiam ne ecclesias aut terras, seu quodlibet beneficium ecclesie vestre collatum, liceat alicui personaliter dari, seu alio modo alienari, sine consensu totius capituli, aut majoris et sanioris partis ejusdem. Si quæ vero donationes vel alienationes aliter quam dictum est factæ fuerint, eas irritas esse censemus.

Ad hæc autem adjicimus ne aliqui fratres seu conversi sub professione domus vestre astricti, sine consensu et licentia abbatis et majoris partis capituli vestri, pro aliquo fidejubeant, vel ab aliquo pecuniam mutuo accipiant, ultra pretium capituli sui providentia provisum, nisi propter manifestam domus vestre utilitatem. Quod si facere præsumpserint, non teneatur conventus, sine ejus licentia et consensu hoc egerint, pro his aliquatenus respondere.

Præterea licitum sit vobis in causis vestris fratres vestros idoneos ad testificandum adducere, atque ipsorum testimonio, si rectum fuerit, et propulsare violentiam, et justitiam vindicare.

Obeunte vero te, nunc ejusdem loci abbate, vel C tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptione, astutia vel violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Deum et beati Benedicti Regulam providerint eligendum.

Decernimus ergo, etc. *Ut supra, in litteris Eugenii papæ.*

Ego Lucius catholice Ecclesie episcopus.

Ego Theodinus Portuensis, et S. Rufinae sedis episcopus.

Ego Petrus Tusculan. episcopus.

Ego Petrus presbiter cardinalis tit. S. Susanna.

Ego Vivianus presb. card. tit. S. Stephani in D Caelio Monte.

Ego Cynthius presb. card. tit. S. Ceciliae.

Ego Arduinus presb. card. tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Laborans presb. card. S. Mariae trans Tiberim, tit. S. Calixti.

Ego Rainerius card. S. Georgii ad Velum Aureum.

Ego Gratianus SS. Cosmae et Damiani diac. card.

Datum Velletri, per manum Alberti sanctae Romanae Ecclesie presb. card. et cancellarii, vi Id. April. anno 1181, papæ Lucii III anno primo.

Ad Theobaldum abb. Clun. — Statuit quod nullus ordo seu religio alia ponatur in parochiis juris Cluniacensium.

(Velletri, April. 11.)

[*Ballarium Cluniacense.*, p. 76.)

LUCIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio THEOBALDO abbati Clun. ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Injuncti nobis a Deo apostolatus officium et ecclesiasticæ utilitatis consideratio nos hortantur et admonent illas Ecclesias, quas in sanctæ religionis observantia ferventiores esse videmus, et eas honestate et religione pollere cognoscimus, ampliori charitate diligere, majoremque illis honorem jugiter et gratiam exhibere. Eapropter, dilecte in Domino fili Theobalde, Ecclesiam tuam, vestigiis antecessorum nostrorum inhærendo, sincere et tenere, utpote specialem ac per omnia devotam filiam apostolicæ sedis diligentes, dignum duximus tuis petitionibus assensum præbere. Concedimus ergo tibi tuisque successoribus in perpetuum ut in parochiis ad jus tuum pertinentibus nullus futuris temporibus ordo, seu religio, nisi Cluniacensis ponatur; ea videlicet ratione, ne bona vel jura benignitate Romanorum pontificum Ecclesie tuæ collata, obtentu cujuslibet novæ vel supervenientis religionis imminuantur aut auferantur. Statuimus nihilominus ut infra terminos parochiarum tuarum nullus cœmeterium absque assensu tuo construere præsumat, salva sedis apostolicæ auctoritate. Nulli ergo omnino hominum fas sit hujus nostri decreti sententiam infringere, seu ausu temerario perturbare. Si qua sane in posterum ecclesiastica secularisve persona, hæc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ operationis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen!

Ego Lucius catholice Ecclesie episcopus.

Ego Petrus Tusculan. episcopus.

Ego Rainerius diac. card. S. Georgii ad Velum Aureum.

Ego Vivianus presbyter card. tituli S. Stephani in Caelio Monte.

Ego Cynthius presb. card. tit. Sanctæ Ceciliae.

Ego Gratianus SS. Cosmae et Damiani diac. card.

Ego Laborans presb. c. S. Mariae trans Tiberim.

Datum Velletri, per manum Alberti S. R. E. presbyteri card. et cancellarii, iii Idus Aprilis, in-

dict. xv, Incarnat. Dominicæ anno 1182, pontifica- A
tus autem domini Lucii papæ III anno primo.

L.

*Bona et jura prioratus Sancti Petri de Rumiliaco,
Boloniensis diæcesis, confirmat.*

(Velletri, April. 11.)

[*Bullarium Cluniacense*, p. 77.]

Lucius episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis priori monasterii Beati Petri de Rumiliaco,
ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris,
regularem vitam professis in perpetuum.

Quoties a nobis petitur quod religioni et hone-
stati convenire dignoscitur, animo nos debet libenti
concedere, et petentium desideriis congruum suf-
fragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino
filii, vestris justis postulationibus clementer annui-
mus, et præfatum monasterium Beati Petri, in quo
divino mancipati estis obsequio, ad exemplar feli-
cis recordationis Eugenii papæ, prædecessoris no-
stri, sub beati Petri et nostra protectione suscipi-
mus, et præsentis scripti privilegio communimus,
statuentes quascunque possessiones, quæcunque
bona idem monasterium in præsentiarum juste et
canonice possidet, aut in futurum concessione
pontificum, largitione regum vel principum, obla-
tione fidelium, seu aliis justis modis, præstante
Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque suc-
cessoribus et illibata permaneant; in quibus hæc
propriis duximus exprimenda vocabulis:

In episcopatu Londoniensi ecclesiam de Stan-
ford, ecclesiam de Lagefara, ecclesiam de Lagefara
parva, ecclesiam de Cogeshala, ecclesiam de Teja,
ecclesiam de Lanversoeh ex dono Eustachii comi-
tis Boloniensis, villam quæ vocatur Rumiliacus,
et Burdes, et Fosseneis, et Pochin, cum terris a
mari usque ad Fon., molendinis, aquis, aquarum-
que decursibus, adnociis, pratis, pascuis, silvis,
servis et ancillis, et cæteris appendiciis suis. In
Anglia, de dono comitis Eustachii, terram solven-
tem annuatim viginti libras sterlinorum in villa quæ
dicitur Fobinges. Locus autem ipse, scilicet prædi-
ctum ipsum monasterium de Rumiliaco cum om-
nibus pertinentiis suis, sicut hactenus fuisse co-
gnoscitur, sub Cluniacensis monasterii obedientia et
subjectione perpetuo consistat.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat
præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus
possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere,
seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia
integra conserventur eorum, pro quorum guberna-
tione ac sustentatione concessa sunt, usibus omni-
modis profutura, salva sedis apostolicæ auctori-
tate et diæcesanorum episcoporum canonica justi-
tia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcula-
risve persona, etc.

Ego Lucius catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Petrus Tusculanensis episcopus.

Ego Vivianus presb. card. tit. Stephani in Cœlio
Monte.

Ego Cynthius presb. card. tit. S. Cecilie.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tibe-
rim tit. Calixti.

Ego Raincrius diaconus cardinalis S. Georgii ad
Velum Aureum.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diaconus
cardinalis.

Datum Velletri per manum Alberti sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ presbyteri, cardinalis et cancella-
rii, III Idus Aprilis, indict. xv, Incarnationis Do-
minicæ anno 1182, pontificatus vero domini Lucii
papæ III anno primo.

LI.

*Monasterii Reichenbacensis protectionem suscipit,
possessiones confirmat, privilegia amplificat.*

(Velletri, April. 14.)

[*Ried. Cod. diplom. Ratisbon.*, I, 254.]

Lucius episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis REIMBOTONI abbati monasterii Sanctæ Mariæ
in Reichenbach, quod in Ratisponensi episcopatu
situm est, ejusque fratribus, tam præsentibus quam
futuris, regularem vitam professis in perpetuum.

Quoties a nobis petitur quod religioni et hone-
stati convenire dignoscitur, animo nos decet libenti
concedere et petentium desideriis congruum suf-
fragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino
filii, vestris justis postulationibus clementer annui-
mus, et præfatum monasterium Sanctæ Mariæ de
Reichenbach in Ratisponensi episcopatu situm, a
bonæ memoriæ Diepaldo marchione, et uxore sua
Adelheide constructum et beato Petro oblatum, in
quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar
felicitatis recordationis Calixti papæ, prædecessoris
nostri, sub beati Petri tutela et nostra protectione
suscepimus, et præsentis scripti privilegio commu-
nimus; imprimis siquidem statuentes ut ordo mo-
nasticus, qui secundum Dei et beati Benedicti Re-
gulam in eodem monasterio institutus esse digno-
scitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter
observetur. Præterea quascunque possessiones,
quæcunque bona idem monasterium in præsentia-
rum juste et canonice possidet, aut in futurum
concessione pontificum, largitione regum vel prin-
cipum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis,
præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis
vestrisque successoribus et illibata permaneant.
Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus
aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis anima-
lium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere
præsumat. Luceat quoque vobis clericos vel laicos
e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conver-
sionem recipere, et eos absque contradictione ali-
qua retinere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum
vestrorum, post factam in eodem loco professio-
nem, fas sit, absque abbatis sui licentia, nisi arctio-
ris religionis obtentu, de eodem loco discedere,
discedentem vero absque communium litterarum
cautione nullus audeat retinere. Cum autem gene-